

Република Србија
Народна скупштина
8. јул 2024. године
Београд

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/2006 и 115/2021), члана 40. став 1. тачка 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, број 9/2010) и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/2012 – пречишћен текст) подносимо **ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ О ГЕНОЦИДУ У СРЕБРЕНИЦИ**, с предлогом да се донесе по хитном поступку, у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине Републике Србије.

НАРОДНИ
ПОСЛАНИЦИ

Ахмедин Шкријељ

Селма Кучевић

Шаип Камбери

Полазећи од Резолуције Генералне скупштине Уједињених нација 78/282 о Међународном дану промишљања и сећања на геноцид у Сребреници од 23. маја 2024. године,

истичући приврженост духу и нормама Универзалне декларације Уједињених нација о људским правима, Пакта о грађанским и политичким правима, Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, Допунских протокола из Женевске конвенције о заштити жртава у оружаним сукобима, Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида и Статута Међународног кривичног суда,

поштујући и прихватајући пресуде Међународног кривичног суда за бившу Југославију, Међународног резидуалног механизма за кривичне судове, а нарочито пресуду Међународног суда правде, главног правосудног органа Уједињених нација, донету 26. фебруара 2007. године у спору по тужби Босне и Херцеговине против Србије, као правне наследнице Савезне Републике Југославије и Државне заједнице Србија и Црна Гора,

руководећи се потребом осигурања трајног и стабилног мира и враћања поверења између држава и народа на простору бивше СФРЈ,

обавезујући се на поштовање територијалног интегритета и суверенитета Босне и Херцеговине, као и других држава на простору Западног Балкана,

имајући у виду значај суочавања са прошлошћу у циљу помирења између српског и бошњачког народа, али и других народа са простора бивше СФРЈ,

прокламујући вредносни суд о геноциду, етничком чишћењу, ратним злочинима и употреби силе за остварење политичких циљева,

изражавајући најдубљи пијетет према свим жртвама геноцида, ратних и других злочина на простору бивше СФРЈ, те препознајући претњу коју злочини из мржње представљају за националну и регионалну безбедност,

наглашавајући да је кривица за геноцид, ратне и друге злочине индивидуална и да ниједан народ не може бити колективно означен као геноцидан или злочиначки,

афирмишући концесију и универзализам насупрот аверзији и антагонизму а активну животну коегзистенцију насупрот конфронтацији,

позивајући се на декларацију Народне скупштине Републике Србије о осуди злочина у Сребреници од 31. марта 2010. године, те на потребу њеног потпуног усаглашавања са релевантним међународним пресудама и документима,

Народна Скупштина Републике Србије, на основу члана 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије и члана 8. став 1. Закона о Народној скупштини, доноси

РЕЗОЛУЦИЈУ

О

ГЕНОЦИДУ У СРЕБРЕНИЦИ

1. Народна скупштина Републике Србије најоштрије осуђује геноцид почињен над бошњачким народом у Сребреници јула 1995. године.
2. Проглашава се 11. јул за Дан сећања на геноцид у Сребреници. Дан сјећања на геноцид у Сребреници обележава се сваке године.
3. Народна скупштина Републике Србије изражава саучешће и извињење породицама жртава због тога што Република Србија није учинила све да спречи геноцид у Сребреници, процесуира и казни починиоце, уједно се изражава саосећање и за све жртве у ратовима на простору бивше СФРЈ, као и за њихове породице.
4. Република Србија ће својим кривичним законодавством осигурати адекватну кажњивост за негирање геноцида у Сребреници, ратних и других злочина утврђених

пресудама релевантних међународних судова, те кажњивост за глорификацију појединаца и организација који су од стране релевантних међународних судова проглашени кривим за геноцид у Сребреници, ратне и друге злочине.

5. Потврђује се решеност Републике Србије да спречи геноцид и све друге злочине и потврђује ставове завршног документа Светског самита из 2005. године и одговорности за заштиту становништва од геноцида, ратних злочина, етничког чишћења и злочина против човечности.
6. Гарантује се ратификација и пуна имплементација Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида, ратних злочина, етничког чишћења и злочина против човечности и усвајање закона потребних за испуњавање обавеза из те Конвенције.
7. Република Србија ће коришћењем свих расположивих средстава и механизма спровести истрагу и процесуирати све одговорне за геноцид у Сребреници.
8. Наглашава се суштински значај помирења које је засновано на дијалогу, суочавању са прошлошћу и посвећености правди и подршци жртвама, као основи за јачање сигурности, стабилности и просперитета у региону.
9. Република Србија ће развијати образовне програме, који ће будућим генерацијама усадити лекције о свим негативним последицама које су проистекле из геноцида, ратних злочина, етничких чишћења и злочина против човечности у циљу спречавања њихове глорификације које несумњиво доводе до стварања свести да се интереси сопственог народа и државе могу остваривати на штету другог народа и државе.
10. Народна скупштина Републике Србије потврђује значај лекције о неуспеху да се спречи геноцид у Сребреници, као што је наведено у извештају Генералног секретара УН у складу са резолуцијом Генералне скупштине 53/35 и одлучује да рано и ефикасно делује како би се спречило понављање геноцида и у ту сврху ће се искористи сва расположива средства.
11. Република Србија потврђује да кршења људских и мањинских права могу бити рани показатељ могућности геноцида и у том смислу се обавезује на усвајање законских и других правно обавезујућих аката која ће недвосмислено гарантовати заштиту и пуно остваривање људских и мањинских права и обезбедити мањинама услове за остваривање права на политичку егзистенцију.

Ову Резолуцију објавити у Службеном гласнику Републике Србије.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Уставни основ за доношење ове резолуције садржан је у члану 99. став 1. тачка 7. и став 2. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије и да врши друге послове одређене Уставом и законом, као и у члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини (“Службени гласник РС”, број 9/10), којим је, између осталог, прописано да Народна скупштина доноси резолуцију.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Доношење Резолуције о геноциду у Сребреници има за циљ да се у Народној скупштини Републике Србије направи први важан корак у правцу решавања отворених питања између Србије и Босне и Херцеговине, те српског и бошњачког народа.

Генерална скупштина Уједињених нација, 23. маја 2024. године, донела је Резолуцију 78/282 о Међународном дану промишљања и сећања на геноцид у Сребреници. Наведеном Резолуцијом 11. јул је проглашен као Међународни дан промишљања и сећања на геноцид над бошњачким народом у Сребреници јула 1995. године.

Узимајући у обзир наведену чињеницу те и то да је Међународни суд правде пресудом од 26. фебруара 2007. године погласио Србију кривом јер није спречила геноцид у Босни и Херцеговини и није казнила починиоце, чиме је Србија постала прва држава која је проглашена кривом за кршење Конвенције УН о спречавању и кажњавању геноцида.

Доношењем правоснажних пресуда Међународног суда правде и Међународног кривичног суда за бившу Југославију, те прихватањем и поштовањем правоснажних

пресуда Радовану Караџићу, Ратку Младићу, Здравку Толимиру, Радиславу Крстићу, Драгу Николићу, Љубиши Беари, Вујадину Поповићу, Милораду Трбићу, Радомиру Вуковићу и осталима, створени су сви услови да се усвајањем ове Резолуције персонализује одговорност и кривица за почињен геноцид, као и улога осуђених ратних злочинаца у удруженом злочиначком подухвату.

Имајућу у виду доношење и правноснажних пресуда Међународног резидуалног механизма за кривичне судове у Хагу, изречене званичним функционерима Републике Србије, Јовици Станишићу и Франку Симатовићу, који су проглашени кривим за учествовање у удруженом злочиначком подухвату, те злочинима почињених у Босни и Херцеговини посебно наглашавају разлоге за усвајање и имплементацију предложене Резолуције као одговоран корак према будућности државе и свих њених грађана.

Усвајањем Резолуције отвара се простор за неопходну имплементацију Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида, ратних злочина, етничког чишћења и злочина против човечности као и усвајање закона потребних за испуњавање обавеза из те Конвенције.

Доношењем ове Резолуције Република Србија, се недвојбено сврстава на страну цивилизованих држава које промовишу демократске вредности, људска права, основне слободе и суживот, као највеће вредности друштва те скида колективну одговорност са целокупног српског народа за геноцид почињен над бошњачким народом у Сребреници.

Признавање геноцида у Сребреници је цивилизацијски корак који је потребан Републици Србији како би потврдила озбиљност у намери за изградњу дијалога, сарадње, поверења и трајног мира у региону заснованом на истини, прихватању дела из прошлости, суочавању са прошлошћу и посвећености правди, подршци жртвама као основи за јачање сигурности, стабилности и просперитета у региону.

Доношењем ове Резолуције прокламује се и вредносни суд о геноциду почињеном над бошњачким народом.

Инсистирајући на поштовању утврђених чињеница, на правној и моралној осуди одговорних за геноцид над Бошњацима у Сребреници, ова Резолуција представља и јасно дистанцирање од политике етничког чишћења, негирања злочина и системске заштите одговорних за геноцид и друге злочине почињене над бошњачким народом.

III ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

За спровођење ове резолуције нису потребна додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношењем Резолуције од стране Генералне скупштине УН, правноснажних пресуда Међународног суда правде и Међународног кривичног суда за бившу Југославију, Међународног резидуалног механизма за кривичне судове у Хагу те њиховим прихватањем и поштовањем, створени су потребни услови да се усвајањем ове Резолуције персонализује одговорност и кривица за почињен геноцид, као и улогу осуђених ратних злочинаца у удруженом злочиначком подухвату.

ПРИМЉЕНО: 08 .07. 2024

14:02h

Republika Srbija
Narodna skupština
8. jul 2024. godine
Beograd

Орг. јед	Број	Прилог	Вредност
01	02-1646/24		

P R E D S J E D N I K U
N A R O D N E S K U P Š T I N E

Na osnovu člana 107. stav 1. Ustava Republike Srbije („Službeni glasnik RS“, broj 98/2006 i 115/2021), člana 40. stav 1. tačka 1. Zakona o narodnoj skupštini („Službeni glasnik RS“, broj 9/2010) i člana 150 stav 1. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS“, broj 20/2012 – prečišćen tekst) podnosimo **PRIJEDLOG REZOLUCIJE O GENOCIDU U SREBRENICI**, s prijedlogom da se donese po hitnom postupku, u skladu sa članom 167. Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije.

NARODNI POSLANICI

Ahmedin Škrijelj

Selma Kučević

Šaip Kamberi

Polazeći od Rezolucije Generalne skupštine Ujedinjenih naroda 78/282 o Međunarodnom danu promišljanja i sjećanja na genocid u Srebrenici od 23. maja 2024. godine

Ističući privrženost duhu i normama Univerzalne deklaracije Ujedinjenih naroda o ljudskim pravima, Pakta o građanskim i političkim pravima, Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, Dopunskih protokola iz Ženevske konvencije o zaštiti žrtava u oružanim sukobima, Konvencije o spriječavanju i kažnjavanju zločina genocida i Statuta Međunarodnog krivičnog suda,

Poštujući i prihvatajući presude Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove, a naročito presudu Međunarodnog suda pravde, glavnog pravosudnog organa Ujedinjenih naroda, donijetu 26. februara 2007. godine u sporu po tužbi Bosne i Hercegovine protiv Srbije, kao pravne nasljednice Savezne Republike Jugoslavije i Državne zajednice Srbija i Crna Gora,

Rukovodeći se potrebom osiguranja trajnog i stabilnog mira i vraćanja povjerenja između država i naroda na prostoru bivše SFRJ,

Obavezujući se na poštovanje teritorijalnog integriteta i suvereniteta Bosne i Hercegovine, kao i drugih država na prostoru Zapadnog Balkana,

Imajući u vidu značaj suočavanja sa prošlošću u cilju pomirenja između srpskog i bošnjačkog naroda, ali i drugih naroda sa prostora bivše SFRJ

Proklamujući vrijednosni sud o genocidu, etničkom čišćenju, ratnim zločinima i upotrebi sile za ostvarenje političkih ciljeva

Izražavajući najdublji pijetet prema svim žrtvama genocida, ratnih i drugih zločina na prostoru bivše SFRJ, te prepoznajući prijetnju koju zločini iz mržnje predstavljaju za nacionalnu i regionalnu sigurnost

Naglašavajući da je krivica za genocid, ratne i druge zločine individualna i da nijedan narod ne može biti kolektivno označen kao genocidan ili zločinački

Afirmišući koncesiju i univerzalizam nasuprot averziji i antagonizmu a aktivnu životnu koegzistenciju nasuprot konfrontaciji

Pozivajući se na deklaraciju Narodne skupštine Republike Srbije o osudi zločina u Srebrenici od 31. marta 2010. godine, te na potrebu njenog potpunog usaglašavanja sa relevantnim međunarodnim presudama i dokumentima

Narodna Skupština Republike Srbije, na osnovu člana 99. stav 1. tačka 7. Ustava Republike Srbije i člana 8. stav 1. Zakona o narodnoj skupštini, donosi

REZOLUCIJU
O
GENOCIDU U SREBRENICI

1. Narodna skupština Republike Srbije najoštrije osuđuje genocid počinjen nad bošnjačkim narodom u Srebrenici jula 1995. godine.
2. Proglašava se 11. jul za Dan sjećanja na genocid u Srebrenici. Dan sjećanja na genocid u Srebrenici obilježava se svake godine.
3. Narodna skupština Republike Srbije izražava saučešće i izvinjenje porodicama žrtava zbog toga što Republika Srbija nije učinila sve da spriječi genocid u Srebrenici, procesuirala i kazni počinioca, ujedno se izražava saosjećanje i za sve žrtve u ratovima na prostoru bivše SFRJ, kao i za njihove porodice.
4. Republika Srbija će svojim krivičnim zakonodavstvom osigurati adekvatnu kažnjivost za negiranje genocida u Srebrenici, ratnih i drugih zločina utvrđenih presudama relevantnih međunarodnih sudova, te kažnjivost za glorifikaciju pojedinaca i organizacija koji su od strane relevantnih međunarodnih sudova oglašeni krivim za genocid u Srebrenici, ratne i druge zločine.

5. Potvrđuje se riješenost Republike Srbije da spriječi genocid i sve druge zločine i potvrđuje stavove završnog dokumenta Svjetskog Samita iz 2005. godine i odgovornosti za zaštitu stanovništva od genocida, ratnih zločina, etničkog čišćenja i zločina protiv čovječnosti.
6. Garantuje se ratifikacija i puna implementacija Konvencije o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida, ratnih zločina, etničkog čišćenja i zločina protiv čovječnosti i usvajanje zakona potrebnih za ispunjavanje obaveza iz te Konvencije.
7. Republika Srbija će korišćenjem svih raspoloživih sredstava i mehanizama provesti istragu i procesuirati sve odgovorne za genocid u Srebrenici.
8. Naglašava se suštinski značaj pomirenja koje je zasnovano na dijalogu, suočavanju sa prošlošću i posvijećenosti pravdi i podršci žrtvama, kao osnovi za jačanje sigurnosti, stabilnosti i prosperiteta u regionu.
9. Republika Srbija će razvijati obrazovne programe, koji će budućim generacijama usaditi lekcije o svim negativnim posljedicama koje su proistekle iz genocida, ratnih zločina, etničkih čišćenja i zločina protiv čovječnosti u cilju sprječavanja njihove glorifikacije koje nesumnjivo dovode do stvaranja svijesti da se interesi sopstvenog naroda i države mogu ostvarivati na štetu drugog naroda i države.
10. Narodna skupština Republike Srbije potvrđuje značaj lekcije o neuspjehu da se spriječi genocid u Srebrenici, kao što je navedeno u izvještaju Generalnog sekretara UN-a u skladu sa rezolucijom Generalne skupštine 53/35 i odlučuje da rano i efikasno djeluje kako bi se spriječilo ponavljanje genocida i u tu svrhu će se iskoristi sva raspoloživa sredstva.
11. Republika Srbija potvrđuje da kršenja ljudskih i manjinskih prava mogu biti rani pokazatelj mogućnosti genocida i u tom smislu se obavezuje na usvajanje zakonskih i drugih pravno obavezujućih akata koja će nedvosmisleno garantovati zaštitu i puno ostvarivanje ljudskih i manjinskih prava i obezbijediti manjinama uslove za ostvarivanje prava na političku egzistenciju.

Ovu Rezoluciju objaviti u Službenom glasniku Republike Srbije

O B R A Z L O Ž E N J E

I USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE REZOLUCIJE

Ustavni osnov za donošenje ove rezolucije sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 7. i stav 2. Ustava Republike Srbije, kojim je propisano da Narodna skupština donosi zakone i druge opće akte iz nadležnosti Republike Srbije i da vrši druge poslove određene Ustavom i zakonom, kao i u članu 8. stav 1. Zakona o Narodnoj skupštini ("Službeni glasnik RS", broj 9/10), kojim je, između ostalog, propisano da Narodna skupština donosi rezoluciju.

II RAZLOZI ZA DONOŠENJE REZOLUCIJE

Donošenje Rezolucije o genocidu u Srebrenici ima za cilj da se u Narodnoj skupštini Republike Srbije napravi prvi važan korak u pravcu rješavanja otvorenih pitanja između Srbije i Bosne i Hercegovine, te srpskog i bošnjačkog naroda.

Generalna skupština Ujedinjenih naroda, 23. maja 2024. godine, donijela je Rezoluciju 78/282 o Međunarodnom danu promišljanja i sjećanja na genocid u Srebrenici. Navedenom Rezolucijom 11. jul je proglašen kao Međunarodni dan promišljanja i sjećanja na genocid nad bošnjačkim narodom u Srebrenici jula 1995. godine.

Uzimajući u obzir navedenu činjenicu te i to da je Međunarodni sud pravde presudom od 26. februara 2007. godine poglasio Srbiju krivom jer nije spriječila genocid u Bosni i Hercegovini i nije kaznila počinioce, čime je Srbija postala prva država koja je proglašena krivom za kršenje Konvencije UN o sprječavanju i kažnjavanju genocida.

Donošenjem pravnosnažnih presuda Međunarodnog suda pravde i Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, te prihvatanjem i poštovanjem pravosnažnih presuda Radovanu Karadžiću, Ratku Mladiću, Zdravku Tolimiru, Radislavu Krstiću, Dragu Nikoliću, Ljubiši Beari, Vujadinu Popoviću, Miloradu Trbiću, Radomiru Vukoviću i ostalima, stvoreni su svi uslovi da se

usvajanjem ove Rezolucije personalizuje odgovornost i krivica za počinjen genocid, kao i uloga osuđenih ratnih zločinaca u udruženom zločinačkom poduhvatu.

Imajuću u vidu donošenje i pravnosnažnih presuda Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove u Hagu, izrečene zvaničnim funkcionerima Republike Srbije, Jovici Stanišiću i Franku Simatoviću, koji su proglašeni krivim za učestvovanje u udruženom zločinačkom poduhvatu, te zločinima počinjenih u Bosni i Hercegovini posebno naglašavaju razloge za usvajanje i implementaciju predložene Rezolucije kao odgovoran korak prema budućnosti države i svih njenih građana.

Usvajanjem Rezolucije otvara se prostor za neophodnu implementaciju Konvencije o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida, ratnih zločina, etničkog čišćenja i zločina protiv čovječnosti kao i usvajanje zakona potrebnih za ispunjavanje obaveza iz te Konvencije.

Donošenjem ove Rezolucije Republika Srbija, se nedvojbeno svrstava na stranu civiliziranih država koje promovisu demokratske vrijednosti, ljudska prava, temeljne slobode i suživot, kao najveće vrijednosti društva te skida kolektivnu odgovornost sa cjelokupnog srpskog naroda za genocid počinjen nad bošnjačkim narodom u Srebrenici.

Priznavanje genocida u Srebrenici je civilizacijski korak koji je potreban Republici Srbiji kako bi potvrdila ozbiljnost u namjeri za izgradnju dijaloga, saradnje, povjerenja i trajnog mira u regionu zasnovanom na istini, prihvatanju dela iz prošlosti, suočavanju sa prošlošću i posvećenosti pravdi, podršci žrtvama kao osnovi za jačanje sigurnosti, stabilnosti i prosperiteta u regionu.

Donošenjem ove Rezolucije proklamuje se i vrijednosni sud o genocidu počinjenom nad bošnjačkim narodom.

Insistirajući na poštovanju utvrđenih činjenica, na pravnoj i moralnoj osudi odgovornih za genocid nad Bošnjacima u Srebrenici, ova Rezolucija predstavlja i jasno distanciranje od politike etničkog čišćenja, negiranja zločina i sistemske zaštite odgovornih za genocid i druge zločine počinjene nad bošnjačkim narodom.

III PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE REZOLUCIJE

Za sprovođenje ove rezolucije nisu potrebna dodatna finansijska sredstva u budžetu Republike Srbije.

IV RAZLOZI ZA DONOŠENJE PO HITNOM POSTUPKU

Donošenjem Rezolucije od strane Generalne skupštine UN-a, pravnosnažnih presuda Međunarodnog suda pravde i Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove u Hagu te njihovim prihvatanjem i poštovanjem, stvoreni su potrebni uslovi da se usvajanjem ove Rezolucije personalizuje odgovornost i krivica za počinjen genocid, kao i ulogu osuđenih ratnih zločinaca u udruženom zločinačkom poduhvatu.